

Sagen. Jeg tror, at det kan forstaaes, som den ærede Minister ønskede, at det skulde forstaaes, nemlig at man skal have Lov til at give frivillige Gaver til Præsterne som saadanne i Anledning af deres Stilling som Præster, men at man ikke skal kunne give dem med Hensyn til enkelte Handlinger for ikke at lægge et Tryk paa Folk, der mulig ikke have Raad til at give ved saadanne Leiligheder, saaledes at det altsaa ikke blev virkelig frivilligt.

Høgsbro: Det ærede Medlem for Svendborg (S. A. Hansen) bebrejdede min Sidemand (Ternansen) og mig, at vi denne Gang havde stillet et saadant Forslag, medens vi ikke tidligere havde gjort det, og det naagtet der ifjor blev truffet en Overenskomst om dette Punkt imellem begge Thing og den ærede Minister. Der er allerede tilbøielig svaret derpaa, men jeg maa dog klare vor Stilling noget nærmere. Der vilde aldeles ikke fra min ærede Sidemand (Ternansen) og mig være fremkommet noget Forslag til denne Paragraph, naar ikke det ærede Medlem for Svendborg (S. A. Hansen) selv havde begyndt at stille Forslag. Det er det ærede Medlem selv, som har begyndt at gjøre et Brud paa de Bestemmelser, der bleve vedtagne forrige Aar af begge Thing og tiltraadte af Regjeringen. Det ærede Medlem stillede nemlig Forslag om, at for Fremtiden skulde al Gave til Præsten være forbudt, og først da dette Forslag kom og kastede Handsten til hele den Betragtning, som min Sidemand og jeg have af dette Forhold, først da var det, at vi bleve enige om at stille Forslag. Det Forslag, jeg stillede, gif endda ikke ud paa Andet end at gjøre tydeligt, hvad jeg troede laa i Afstemningen forrige Aar. Jeg vilde ikke opstille noget Nytt, men blot gjøre det klart, at der kunde gives Gaver til Præsten; men da min Sidemand stillede sit Forslag, som gif i den modsatte Retning af den, hvori det ærede Medlem havde stillet Forslag, og det med fuldkommen Ret, efterat det ifjor vedtagne var forsøgt brudt af Rigsdagsmanden for Svendborg, haade kunde og vilde jeg stemme derfor som det, der efter min Overbevisning indeholdt det Rette. Dette maa

ogsaa være mit Svar til dem, der bebrejdede os, at vi ikke have stillet Forslag til andre Paragrapher hverken iaar eller ifjor. Jeg har, efter ved 1ste Behandling ifjor at have udtalt min Stilling til Sagen saa klart, som jeg kunde, forholdt mig fuldkommen taus og indskrænket mig til at stemme, fordi jeg saae, at Sagen havde faaet en Gang, som jeg ikke kunde følge, og hvori den vel heller ikke kunde gennemføres. Det Samme vilde have været Tilfældet iaar, naar der ikke var fremkommet et saadant Forslag fra Rigsdagsmanden for Svendborg, og jeg har derfor ogsaa indskrænket mig til at stille Forslag alene til denne Paragraph. Det ærede Medlem sagde fremdeles, at man skulde vel hævde den Enkeltes Frihed, men at man skulde forhindre, at den Enkelte kom til at gjøre Indgreb i Andres Frihed, og han anvendte sin Sætning paa dette Forhold saaledes, at man maatte formene at give Gaver ved enkelte Leiligheder, thi ellers vilde Enkelte ved Exemplets Magt lade sig lede til ogsaa at give Gaver. Det har jeg aldrig hørt, at man paa den Maade vil hævde hin Sætning thi det er klart, at, hvad vi her vilde komme til at tage Folk i Beskyttelse imod, jo er deres egen U selvstændighed, deres egen Mangel paa Evne til at staa paa egne Ben, og det endda i et Forhold, hvor det ligefrem koster Pengeoffre at give efter. Jeg tror, at vi maatte hellere give Love, som kunde søge at styrke Selvstændighedsfølelsen, end Love, som kun gaa ud paa at holde Hævd over U selvstændighedsfølelsen. Det ærede Medlem for Rolding (Berg) stillede, som det forekommer mig, Sagen fuldkommen rigtigt og klart frem, ligesom det ogsaa syntes mig, at hans Betragtning deltes af det ærede Medlem for Svendborg, nemlig saaledes, at vi ved denne Paragraph i Virkeligheden stillede Præsten paa samme Fod som andre Embedsmænd. Det er det, jeg tror ligger i Paragraphen, og som jeg før søgte at paavise ligeoverfor den givne Begrundelse i en anden Retning, og det kan ikke nytte, at det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther) mener, at der er ment noget Andet dermed. Det, vi skulle se paa, er jo netop Ordstillingen, og Andet stemme vi ikke om, og det ærede Medlem